

GALERI ZILBERMAN

ŞÜKRAN MORAL | VALIE EXPORT
DESPAIR & METANOIA

DESPAIR & METANOIA
ŞÜKRAN MORAL | VALIE EXPORT

12 EYLÜL/SEPTEMBER – 26 EKİM/OCTOBER 2013

GALERI **ZILBERMAN**

VALIE EXPORT ve Şükran Moral’in Çalışmalarındaki “Bakış” Sanatı

Bakışa yapılan yatırım, kadınlarda erkeklerde olduğu gibi öncelikli değildir. Diğer duyulardan fazla olacak şekilde, göz nesneleştirir, somutlaştırır ve üstesinden gelir. Bir mesafeye yerleştirir ve bir mesafede muhafaza eder. Kültürümüzde, bakışın koku, tad, dokunma ve işitmeye olan üstünlüğü, bedensel ilişkilerde bir fakirleşmeyi de beraberinde getirmiştir. Bakış hakim olduğu anda, beden önemliliğini yitirir^[1].

Luce Irigaray

Despair and Metanoia, dişil kimliği tasavvur etmenin değişik bir yolunu önerirken uluslararası sanat sahnesini uzun zamandır etkilemiş iki sanatçıyı, VALIE EXPORT ve Şükran Moral’i bir araya getirmektedir. İki sanatçı, değişik jenerasyonlara ait olup, şimdiye kadar hiç birlikte çalışmamış olsalar da, sergi, her ikisinin de genişleyen sanatsal modus operandi’ye katkıda bulunma yolunun altını çizmekte, yeni medyaya ve performansın tekniğine ayrıcalık tanımaktadır. Buna ek olarak, sosyo-politik sorunların üzerine eğilmek için kendi bedenlerini kullanarak, çalışmalarına bütünüyle feminist gözlüklerle bir bakışın sınırlarını da aşmışlardır. Benliğin deneyimleri üzerinden, çalışmaları, toplumumuzun ve çağdaş zamanımızın bilgilerini derinleştirmeye katkıda bulunmaktadır.

VALIE EXPORT – ismini bir sigara markasından alarak, kendi logosunu oluşturmak için onu büyük harflerle kullanan, performans sanatında bir öncü – sosyal ve cinsel temülleri tartışmaya açıp, irdeleyip, araştırarak, sanat uygulamalarında feminizmin ortaya çıkışında belirleyici bir figür olmuştur. EXPORT’un çalışmaları açıkça görsel basındaki kadın imajı ile ilgilenmekte, ticari stratejiler ve cinsel istismar arasındaki bağlantıları göz önüne sermektedir. 2011’de gerçekleştirilmiş olan Metanoia [Yunanca “meta” ötesinde ve “noia” düşünce], sanatçının 1970’den günümüze kadarki tüm sanatsal kariyerini tarayan performanslarından oluşan 29 film ve videoyu içeren yuvarlak şekilli bir pleksi-cam heykelden oluşmaktadır. Bunlar, uygulamalarının daha geniş çapta anlaşılmasını destekleyecek bir ritmik kontrast içerisinde sunulmaktadırlar: “[...] Hayata sonsuz bir biçimde hareket eden bir heykel gibi bakıyorum, bedenin boşluğunun galaktik labirente bir uzantısı. Genetik bir heykel bu, milyarlarca yıl yaşında ve bitmemiş. Bu heykelin mecazı, realite ile potansiyalite arasında bir alemde hapsolmuş ^[2].”

Sanatçının bedenini veya onun parçalarını temsil eden bu filmler ve videolar, sinematik dikizciliğin mantığını altüst edip, kadın çıplaklığını erotik öğesinden yoksun bırakarak, kadının bir nesneye dönüşümünü irdeliyor. EXPORT için, yeni medya, şovenist ideolojileri istikrarsızlaştırmak amacı ile fiziksel ve psikolojik sorunları sorgulamak için bir iletişim biçimi haline geliyor. 1973’te, film yönetmeni Laura Mulvey “Görsel Zevk ve Anlatı Sineması [Visual

The Art of Looking in the Works of VALIE EXPORT and Şükran Moral

Investment in the look is not as privileged in women as in men. More than other senses, the eye objectifies and masters. It sets at a distance, and maintains a distance. In our culture the predominance of the look over smell, taste, touch and hearing has brought about an impoverishment of bodily relations. The moment the look dominates, the body loses its materiality. ^[1]

Luce Irigaray

Despair and Metanoia brings together two artists, VALIE EXPORT and Şükran Moral, who have long influenced the international art scene, while suggesting a different way of thinking of feminine identity. Although the two artists belong to different generations and have never worked together, the exhibition highlights the way they both have contributed to the broadening artistic modus operandi, privileging new media and performance’s technique. Moreover, using their own body to address social-political issues, they have overcome the limits of a reading of their work in a purely feminist key. Through the experience of the self, their works contribute to deepen the knowledge of our society and of our contemporary age. VALIE EXPORT—a pioneer in performance art who took her name from a cigarettes label and used it in capital letters to forge her own logo—is a determining figure for the emergence of feminism in art practices, bringing into discussion and exploring social and sexual conventions. EXPORT’s work explicitly concerns women’s image in mass media, bringing to the fore the links between commercial strategies and sexual exploitation. Metanoia [from the Greek “meta” around, and “noia” thought], from 2011, consists of a round-shaped, plexiglas sculpture containing 29 films and videos of her performances, running through the whole of her artistic career, from 1970 until the present day. They are presented in a rhythmic contrast that boosts a larger understanding of her practice: “[...] I look at life as an endlessly moving sculpture, an extension of the body’s cavity into the galacticlabyrinth. It is a genetic sculpture, billions of years old, and is unfinished. The trope of this sculpture is caught in the realm between reality and potentiality^[2].”

These films and videos, representing the artists body or parts of it, explore the transformation of the woman into an object, overturning the logics of cinematic voyeurism, thus depriving the erotic element of feminine nudity. For EXPORT, the new media become a form of communication to question physical and psychological issues, with the aim of destabilising chauvinist ideologies.

In 1973 film director Laura Mulvey published her Visual pleasure and narrative cinema. In her essay, Mulvey deals with what will become one of the main themes in artistic practices of the period, namely, women’s role and position in consumer societies as determined by the eterosexual male

Pleasure and Narrative Cinema)” isimli makalesini yayınladı. Makalesinde, Mulvey, daha sonra dönemin sanatsal uygulamalarındaki ana temalarından birisi haline gelecek olan, kadının tüketici toplumlarındaki, heteroseksüel erkek psikolojik perspektifi tarafından tayin edilen rolü ve konumu konusunu irdelemektedir. Mulvey, belki de biraz fazla sert bir biçimde, “imaj olarak kadın” – bir sessiz cinsel nesne – ve “bakışın sahibi olarak görünen erkek” arasındaki ayrımı yapmaktadır. Makalenin politik amacı, erkeğin arzusunu yeni bir arzu dili lehine yok etmek, bakış için yeni bir mantık geliştirmektir ^[3]. Dengeli bir takasla ilgilenmek yerine çalmayı tercih eden dikizcinin mantığını bozmayı amaçlayan bu bakış konusu, her iki sanatçının çalışmalarında da merkezi hale gelmektedir: VALIE EXPORT, bir politik ve sosyal özerklik eylemi olarak kendi bedenini mekanla bağlantılı olarak kullanır; Şükran Moral ise, gelenek ile olan herhangi bir ilişkiyi tehlikeye atacak bir silah gibi kullanır bedenini.

Video, enstalasyon ve performans gibi çeşitli ortamlardan istifade eden Şükran Moral’in çalışmaları, kolektif kınama anlarına dönüşür. Moral’in çalışmalarının tekvini, bir kadın ve bir sanatçı olarak kendi figürünün tekrar bölümlemesine ve konvansiyonel bakış şekillerini altüst etmek için önceden mevcut modellerin reddedilmesine müsaade edecek şekilde daima özelden başlar.

“Korkularımı bilmek istiyorum, Kirlî, yasaklanmış, Avrupa, Asya, İstanbul Yıllar önce yitirdiğim birisi İstanbul’un morglarında... Tımarhanedeki elektro-şok, Bedenimi kerhanede aşılamak için! Kendimi bir başkası olarak bulmak İstanbul’u vajınamdan izlerken. Değişmek, değişmek tamamen. Yıkanmak. Arınmak. Pisliğimi sevmek. Yenilenmek!”^[4]

Bu sözcükler aracılığı ile, sanatçı, kendi bireyselliğini, kimliği olmayan bir nesneden ziyade bir özne olarak yeniden inşa etme girişiminde bulunmaktadır.

Doksanlarda çalışmaya başlayan çoğu sanatçıdan farklı olarak, feminist teorilere olan ilgisini gizlemez, daima oto-biyografik referansları muhafaza eder. Çalışmalarının bazılarında, sanatçı, gönüllü olarak ve itina ile kendisine tamamen hakim bir şekilde gösteren bir bedenin görüntülerini oluşturur. Gösterimde olan fotoğrafta - Artista, 1994’ten – sanatçı, bir çarminın üzerinde, üzerinde sadece bir peştamal ile çıplak görünmektedir. Hiçbir kutsal şeye saygısızlık kapsamı olmayan çalışma, çarمیha gerilmiş Jesus Christ görüntüsünün algılanış şekilleri üzerine düşünmeyi amaçlamaktadır. Oldukça ikonografik, sürekli tekrarlanan bir görüntü olsa da, çalışmanın anlamsal ve simgesel değeri güçlü ve benzersizdir ve son derece

psychological perspective. Mulvey, perhaps over rigidly, distinguishes between the “woman as image”—a silent sexual object—and the “man seen as bearer of the look”. The political aim of the essay is to destroy the male desire in favour of a newlanguage of desire, to achieve a new logic of the gaze^[3]. The gaze issue, aiming at undoing the logic of the voyeur who steals rather than entertain a balanced exchange, becomes central in the art of both the artists: VALIE EXPORT uses her own body in relation to space as an act of political and social self-determination; Şükran Moral as an arm to compromise any relationship with tradition.

Şükran Moral’s works—deploying varied media such as video, installation and performance—translate into moments of collective denunciation. Moral’s work’s genesis starts always from the private, so as to allow the re-appropriation of her own figure, as a woman and as an artist, and the refusal of pre-existing models to come to an overturning of conventional ways of looking.

“I want to know my fears, The dirty, the forbidden, Europe, Asia, İstanbul Someone I lost years ago In the morgues of İstanbul ... The elettro-shock in the mad house, To vaccinate my body in the brothe! Finding myself to be someone else Watching İstanbul through my vagina. To change, to change completely. To bathe. To purify. To love my dirt. To renovate!”^[4]

Through these words the artist attempt to reconstruct her own individuality as a subject, rather than an object without identity.

Unlike most artists who began to work in the nineties, she does not hide her interest in feminist theories, always maintaining autobiographical references. In some of her works the artist constructs visions of a body that shows willingly and conscientiously in full control of itself. In the photograph on show, Artista, from1994, the artist appears nude, with only a breechcloth, on a crucifix. The work, which has no sacrilegious scopes, is meant to reflect on the ways the image of the crucified Jesus Christ is perceived. Even though this is a highly iconographic, constantly recurring image, its semantic and symbolic value remains strong and unequalled, and powerfully evocative. Thus, Moral’s body assumes the expressive power of pain, forcing the spectator to look almost hypnotically at her body, no longer as an object but as a symbol of suffering. Such magnetic power of the look reoccur again in Despair, from 2003. The camera remains fixed on the boat load of immigrants, in a troubling time-and-space suspension, forcing one’s gaze into a very limited space that amplifies the sense of constriction of the illegal travellers. “I want to make the voyeur see what I see”^[5] says Moral on the occasion of the action Speculum, in 1997.

çağrışımıcıdır. Bununla birlikte, Moral'in bedeni acının dışavurumcu gücüne bürünür; izleyiciyi, neredeyse hipnotik bir biçimde, bedenine artık bir nesne olarak değil de bir çile simgesi olarak bakmaya zorlar. Bakışın benzer şekilde manyetik gücü Despair'de (2003'ten) tekrar karşımıza çıkar. Sıkıntılı bir zaman ve uzay geciktirimi içerisinde, kamera göçmenlerle dolu tekneye sabitlenmiş kalır; yasadışı seyahatçilerin daralmışlık hissini büyütecek şekilde, izleyenin bakışını çok sınırlı bir konuma zorlar. "Dikizleyenin benim gördüğümü görmesini istiyorum"^[5] der Moral, 1997'de Speculum aksiyonunun vesilesi ile.

Farklı kiplerle, Şükran Moral ve VALIE EXPORT, yabancı bir bedenin bir aktör değil de, boyutları ve gerçek anlaşılması münhasıran dış bir bakışa dayanan bir nesne olarak algılanılacağı temel varsayımını değiştirir; böylece, bakışın anlamın aktivatörü, tetikleyicisi olarak kurgulanması tamamen değiştirilmiştir. Onların sanat eserlerinde, beden izleyiciye denk, aktif bir konuşmacı haline gelir. Fransız – Belçikalı filozof Luce Irigaray'ın da^[6] doğruladığı gibi, öyle görünmektedir ki insan"oğlu" kültürünü, aynanın ve kendisinin yansımasının kontrolü aracılığı ile, insan kimliğinin hassas boyutunun gelişimini engelleyecek şekilde inşa etmiştir. Bakış, bu yüzden, sadece görüntüler üreten bir aynadan ziyade, "speculum" olarak ve gerçeklik ve "öteki"ne dair bilgi için bir öge olarak anlaşılır. Çalışmaları aracılığı ile, EXPORT ve Moral, gerçek bir çok-kültürlülüğe erişmek için temel bir unsur olarak çeşitliliğin daha derin bir analizine ve kendini ve diğerini tam kavrayışa davet ederler.

Benedetta Carpi De Resmini

[1] Luce Irigaray, Röportaj, "Les Femmes, la pornographic et l'erotisme", edizione originale Seuil, Parigi, 1980, s.50.

[2] VALIE EXPORT, Roswitha Müller ile Röportaj, "VALIE EXPORT Fragments of Imagination", Indiana University Press, Boomington and Indianapolis, 1994 s.n.

[3] Laura Mulvey, Visual Pleasure and Narrative Cinema, "Screen", 16, n.3, Londra, 1975, s.6-18 (Charles Harrison "Art in Theory 1900-2000. An Anthology of Changing Ideas"ında yayınlanmıştır, Blackwell publishing, 2002, s.982 – 989.

[4] Şükran Moral, Speculum & Istanbul, Rosa Martinez (Küratör) "On Life, Beauty, Translations and other difficulties" V. Uluslararası İstanbul Bienali, 1997.

[5] Şükran Moral, Simonetta Lux, Patrizia Mania, "Apocalypse", Gangemi editore, Roma, 2004, s. 31.

[6] Luce Irigaray, Speculum de l'autre femme, Edition de Minuit, Parigi, 1974.

Şükran Moral and VALIE EXPORT, with different modalities, modifies the basic assumption of an extraneous body, as an object and not as an actor, whose dimension and real understanding depend exclusively on and external gaze, thus the conception of the gaze as the activator of the meaning is completely altered. The body, in their artworks, become an active speaker, equal to the viewer. Just as franco-belgian philosopher Luce Irigaray^[6] affirmed, it would seem that man has built his culture through the control of the mirror, of the reflection of the self, preventing from the development of the sensitive dimension of human identity. The gaze is therefore understood as "speculum", as opposed to the mirror which renders only images, and as an element for the knowledge of reality and of "the other". Through their works, EXPORT and Moral invite to a deeper analysis of the diversity as a fundamental element to reach a real multiculturalism, and the full comprehension of oneself and of the other.

[1] Luce Irigaray, Interview in "Les Femmes, la pornographic et l'erotisme", edizione originale Seuil, Parigi, 1980, p.50.

[2] VALIE EXPORT, Interview with Roswitha Müller, in: "VALIE EXPORT Fragments of Imagination", Indiana University Press, Boomington and Indianapolis, 1994 s.n.

[3] Laura Mulvey, Visual Pleasure and Narrative Cinema, in "Screen", 16, n.3, London, 1975, pp.6-18 (published in Charles Harrison "Art in Theory 1900-2000. An Anthology of Changing Ideas", Blackwell publishing, 2002, pp.982 – 989.

[4] Şükran Moral, Speculum & Istanbul, in Rosa Martinez (a cura di) "On Life, Beauty, Translations and other difficulties" Vth International Istanbul Biennial, 1997.

[5] Şükran Moral, in Simonetta Lux, Patrizia Mania, "Apocalypse", Gangemi editore, Roma, 2004, p. 31.

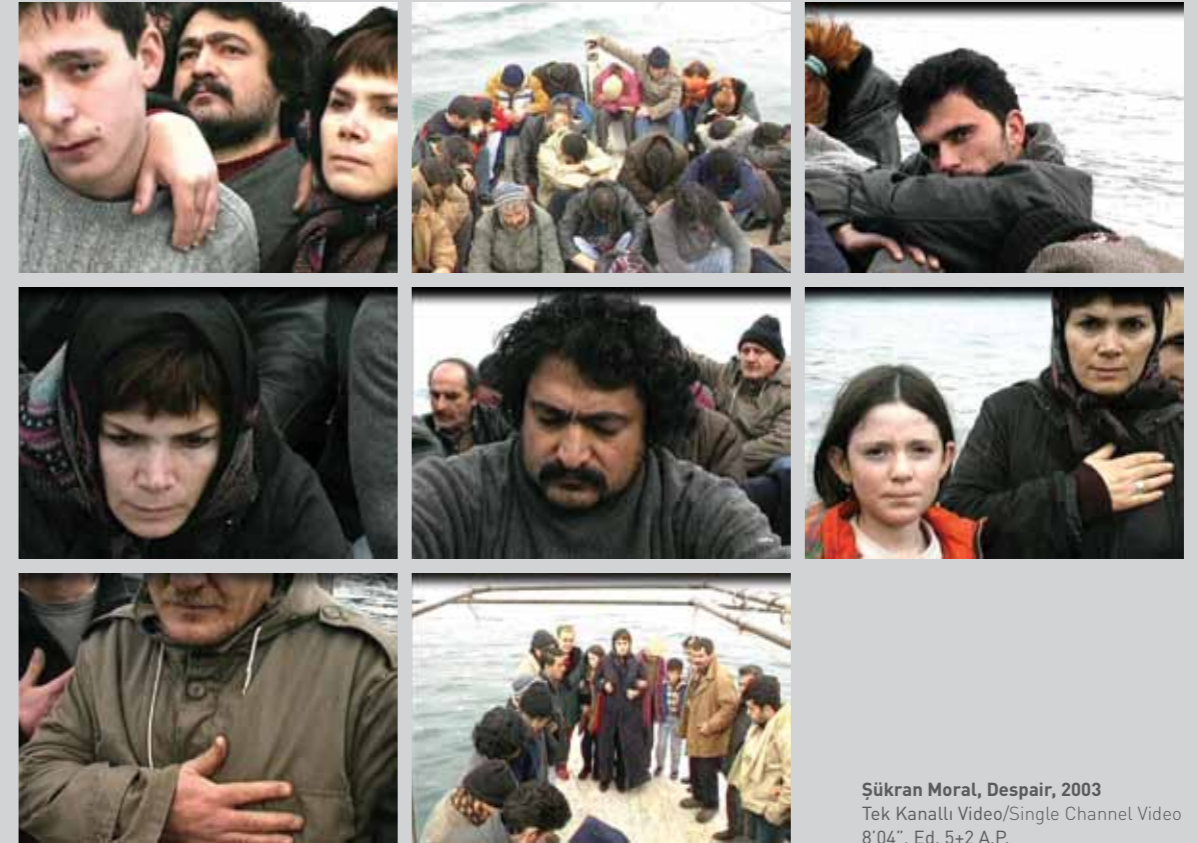
[6] Luce Irigaray, Speculum de l'autre femme, Edition de Minuit, Parigi, 1974.

Şükran Moral, Sanatçı/The Artist, 1994
200x180 cm, Ed.10
Tuval Üzerine Inkjet Baskı/Inkjet Print on Canvas

Ayrıntı/Detail

Şükran Moral, Despair, 2003
Tek Kanallı Video/Single Channel Video
8'04", Ed. 5+2 A.P.

Şükran Moral, Despair, 2003
100x150cm
Digital C-print

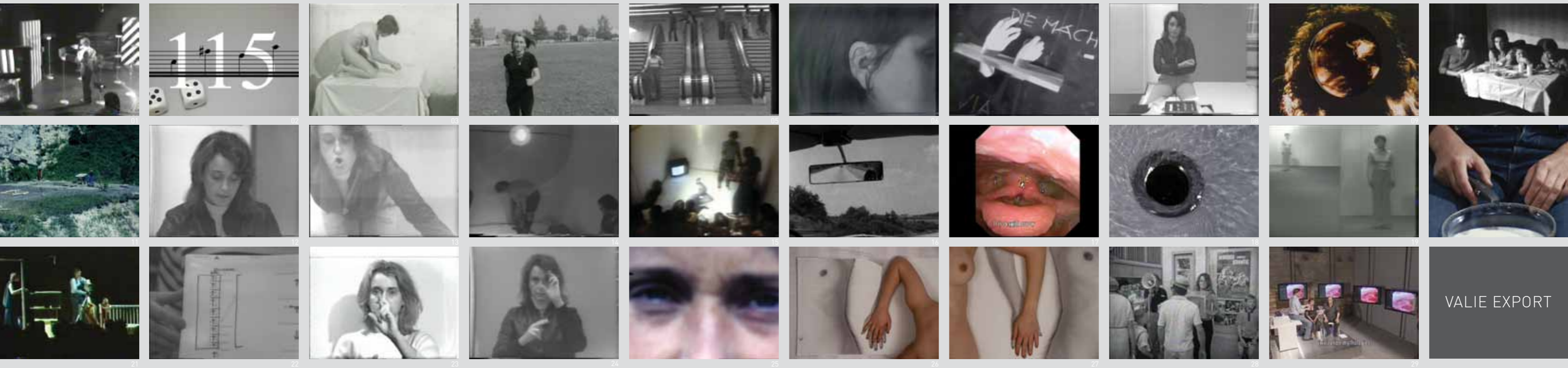
VALIE EXPORT, Justizpalast #4, 1982
124.5 x 184.5 cm, Unique
Körperkonfiguration/Body Configuration series
Siyah Beyaz Fotoğraf/B&W Photograph
Signed verso

VALIE EXPORT, Vertikal Gel, 1976
Körperkonfiguration/Body Configuration series
Vintage Baskı/Vintage Print
41.6 x 60.7 cm, Ed. 2/3
Signed recto

VALIE EXPORT, Dreieck mit Bogen, 1982
Körperkonfiguration/Body Configuration series
Siyah Beyaz Fotoğraf/B&W Photograph
25.8 x 191.5 cm, Unique
Signed verso

VALIE EXPORT

VALIE EXPORT, METANOIA, 2011

Film and Videoworks from 1968 to 2010

29 DVDs, Cassette, Booklet and Dub-Master (3 digital Betacam video tapes)

Ed. 14/29+5 A.P.

- 1- Adjungierte Dislokationen II, 1978, Video Performance, Raum – Ton Installation, Video, Video DVD, PAL 4:3, 17'18", Autostart-Loop
- 2- Anagrammatische Komposition mit Würfelspiel von VALIE EXPORT (nach W. A. Mozart, Klavier) für Sopransaxophon, 2010, Video, Video DVD, PAL 16:9, 5'48", Autostart-Loop
- 3- ASEMIE – die Unfähigkeit sich durch Mienenspiel ausdrücken zu können, 1973, Körper – Material – Interaktion, Body Performance, Video, Video DVD, PAL 4:3, 7'12", Autostart-Loop
- 4- Bewegte Bilder über sich bewegende Personen, 1973, 16 mm Film, Video DVD, PAL 4:3 stumm, 4'44", Autostart-Loop
- 5- Body Politics, 1974, Video, Video DVD, PAL 4:3, 2'16", Autostart-Loop
- 6- BODY TAPE, 1970, Video, Video DVD, PAL 4:3, 4'3", Autostart-Loop
- 7- DELTA. Ein Stück, 1977, Persona Performance, Video, Video DVD, PAL 4:3, 16'31", Autostart-Loop
- 8- die süße nummer: ein friedliches konsumerlebnis, 1968, Aktions – Text, Konsum – Literatur, Foto – Aktion, Video, Video DVD, PAL 4:3, 6'10", Autostart-Loop
- 9- Die Zweiheit der Natur, 1986, Video, Video DVD, PAL 4:3, 2'10", Autostart-Loop
- 10- FACING A FAMILY, 1971, expanded movie, TV – Aktion, Video, Video DVD, PAL 4:3, 4'37", Autostart-Loop
- 11- Fragmente Burgenland, 1970, 16 mm Film, Video DVD, PAL 4:3 stumm, 2'32", Autostart-Loop
- 12- Gedichte, 1966– , Video, Video DVD, PAL 4:3, 7'48", Autostart-Loop
- 13- Hauchtext: Liebesgedicht, 1970, Video – Poem, Video, Video DVD, PAL 4:3, 2'24", Autostart-Loop
- 14- HYPERBULIE, 1973, Body Performance, Körperaktion, Video, Video DVD, PAL 4:3, 6'25", Autostart-Loop
- 15- I (BEAT (IT)), 1978, Performance, Video, Video DVD, PAL 4:3, 39' 25", Autostart-Loop
- 16- INTERRUPTED LINE, 1972, Zeit- und Raumfilm, Struktureller Film, 16 mm Film, Video DVD, PAL 4:3 stumm, 5'37", Autostart-Loop
- 17- "I turn over the pictures of my voice in my head", 2008, Performance Film, Video, Video DVD, PAL 4:3, 11'34", Autostart-Loop
- 18- Mann & Frau & Animal, 1973, Avantgarde – Film, Film Aktion, 16 mm Film, Video DVD, PAL 4:3, 8'16", Autostart-Loop
- 19- Raumsehen und Raumhören, 1974, Bild Video, Zeitskulptur – Raumskulptur, Zeitplastik – Raumplastik – Melodie, Video, Video DVD, PAL 4:3, 6'21", Autostart-Loop
- 20- ... Remote ... Remote ... ,1973, Avantgarde – Film, Film Aktion, 16 mm Film, Video DVD, PAL 4:3, 9'49", Autostart-Loop
- 21- Restringierter Code, 1979, Performance, Video – Performance, Video, Video DVD, PAL 4:3, 30'39", Autostart-Loop
- 22- Schnitte / Elemente der Anschauung, 1971–1974, Video, Video DVD, PAL 4:3, 16'38", Autostart-Loop
- 23- Sehtext: Fingergedicht, 1968/73, Video – Gedicht, Video, Video DVD, PAL 4:3 stumm, 1'20", Autostart-Loop
- 24- Sehtext: Fingergedicht, 1968, Video – Gedicht, Video, Video DVD, PAL 4:3 stumm, 1'47", Autostart-Loop
- 25- Selbstportrait mit Auge, 1970, 16 mm Film, Video DVD, PAL 4:3 stumm, 15", Autostart-Loop
- 26- Selbstportrait mit Kopf, 1967, N8 mm Film, Video DVD, PAL 4:3 stumm, 4'8", Autostart-Loop
- 27- Syntagma, 1983, Avantgarde – Film, 16 mm Film, Video DVD, PAL 4:3, 17'3", Autostart-Loop
- 28- TAPP und TASTKINO, (1969) 1989, Expanded Cinema, Tapp- und Tastfilm, Straßenfilm, Mobiler Film körperaktion, social action Video. TV Produktion, 1989, Video DVD, PAL 4:3, 1'11", Autostart-Loop
- 29- "The voice as performance, act and body", 2007, THE PAIN OF UTOPIA. DER SCHMERZ DER UTOPIE Performance, Video, Video DVD, PAL 4:3, 11'34", Autostart-Loop

ŞÜKRAN MORAL

Türk çağdaş sanatında provokatif bir isim olan Şükran Moral, performansı, çağdaş Türk sanatındaki gelişmelerin ön planına çıkartmakta etkili olmuştur. Moral'in tartışmalı performansları ve tahrip edici, yıkıcı stratejileri, bir taraftan "öteki"ni kucaklarken, diğer taraftan hetero-düzyüsel toplumun kurallarına meydan okur ve cinsel stereotipleri, cinsel hoşgörüsüzlüğü ve sosyal önyargıyı ve dışlamayı kıyasıya eleştirir. Performanslarında, canlı resimlerinde, heykellerinde ve fotoğraflarında, Moral, sosyal önyargıların ve tabuların sorgulandığı ve sık sık yıkıldığı "durumlar" yaratır. Moral, yaşamı boyunca, transseksüeller, akıl hastaları, kötü muamele edilmiş kadınlar gibi sık sık toplumun kenarına itilmiş çeşitli bireylerle ve ötekileştirilmiş gruplarla bir araya gelmiştir. Onlar, Moral'in işi için büyük bir ilham kaynağı olmuş, karşılığında, Moral de onların sesini duyurabilmek için bir araca dönüşmüştür.

Şükran Moral 1953'te Samsun, Türkiye'de doğdu. Çalışmaları Türkiye'de ve yurt dışında kapsamlı olarak sergilenmiştir. Şükran Moral'in çalışmaları, Rosa Martinez tarafından küratörlüğü gerçekleştirilen 5. Uluslararası İstanbul Bienali'ne ve 51. Venedik Bienali'ne dahil edilmiştir. 2007'de, Yapı Kredi'de gerçekleşen, "Sevgi ve Şiddet" başlıklı bir kariyer ortası retrospektif sergisini bir yayın takip etmiştir. Yakın zamanda gerçekleşmiş grup müze sergileri arasında, MACRO, Roma'da gerçekleşen "Ritato di una Cita"; Lizbon, Ulusal Çağdaş Sanat Müzesi'nde gerçekleşen "Hetero Q.B."; Victoria & Albert Müzesi, Londra'da gerçekleşen "Light From the Middle East"; Royal College of Arts, Londra'da gerçekleşen "Bodies of Silence"; Stedelijk Müzesi, Amsterdam'da gerçekleşen "In which language shall I tell my story"; Bergen Sanat Müzesi, Norveç'te gerçekleşen "Desire, Sex & Lust: Sexuality in Contemporary Art" yer almaktadır. British Museum, Londra; Victoria & Albert Museum, Londra; İstanbul Modern Müzesi ve ARTER, İstanbul gibi büyük kuruluş ve müzeler çalışmalarını satın almıştır.

Şükran Moral İstanbul, Türkiye ve Roma, İtalya'da yaşamaktadır.

VALIE EXPORT

VALIE EXPORT uluslararası sanat sahnesinde otuz yılın üzerinde etkili bir figür olmuştur. Performans odaklı uygulamaları, film, video, fotoğraf ve metini de içine alacak şekilde genişlemiştir. Viyanalı Eylemci (Viennese Actionist) projesini, karmaşık, feminist bir eleştiriyi de içerecek şekilde ileriye taşıyan çalışmaları, içgüdüselin ve kavramsalın çok güçlü ve etkili bir kombinasyonudur.

VALIE EXPORT 1940'ta Linz, Avusturya'da doğdu. 1967'de ismini VALIE EXPORT (tıpkı sanatsal bir logo gibi büyük harflerle yazılacak şekilde; babasının ve kocasının isimlerini bıraktı ve popüler bir sigara markasını yeni ismi olarak benimsedi) olarak değiştirdi. VALIE EXPORT, erkek otoritesine ve düzene meydan okuyan pek çok sayıda çalışmaya imza atmıştır. MAMCO – Modern ve Çağdaş Sanat Müzesi (Musée d'Art Moderne et Contemporain), Cenevre; Camden Sanat Merkezi (Camden Arts Centre), Londra; Lentos Sanat Müzesi (Lentos Kunstmuseum), Linz; Ulusal Müze Reina Sofia Sanat Merkezi (Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia), Madrid; Pompidou Merkezi (Centre Pompidou), Paris; Çağdaş Sanat Ulusal Merkezi (National Centre for Contemporary Art), Ekaterina Kültür Vakfı (Ekaterina Cultural Foundation), Moskova; Modern Sanat Müzesi (Museum of Modern Art), Ludwig, Viyana; Whitechapel Galerisi (Whitechapel Gallery), Londra; Generali Vakfı (Generali Foundation), Viyana gibi pek çok merkezde ve daha pek çok yerde büyük solo müze sergileri gerçekleştirmiştir. Çalışmaları iki kez Kassel'de dokümantasyona dahil edilmiş olup, Tate Modern, Londra; Centre Pompidou, Paris; Museum of Contemporary Art, Los Angeles, Kaliforniya and Museum of Modern Art (MoMA), New York'un kalıcı koleksiyonları içinde yer almaktadır.

VALIE EXPORT, Viyana, Avusturya ve Köln, Almanya'da yaşamaktadır.

ŞÜKRAN MORAL

A provocative figure in Turkish contemporary art, Şükran Moral has been instrumental in placing performance at the forefront of developments in contemporary Turkish art. Moral's controversial performances and subversive strategies challenge the rules of hetero-normative society and castigate gender stereotypes, sexual intolerance and social bias and exclusion, while at the same time embracing "the Other". In her performances, tableaux vivants, sculptures and photos, Moral creates "situations", in which social prejudices and taboos are questioned and often subverted. Throughout her life, Moral has been involved with various individuals and marginalized groups such as transsexuals, the mentally ill, abused women that are often placed on the fringe of society. They have been a huge inspiration for her work and in turn, she has become a vehicle for having their voice heard.

Şükran Moral was born Samsun, Turkey in 1953. Her work has been exhibited extensively in Turkey and abroad; Şükran Moral's work was included in the 5th International Istanbul Biennial, curated by Rosa Martinez and in the 51st Venice Biennale. She has had a mid-career retrospective in 2007 titled "Love and Violence" at Yapi Kredi, followed by a publication. Recent group museum exhibitions include "Ritato di una Cita" at MACRO, Rome; "Hetero Q.B", National Museum of Contemporary Art, Lisbon; "Light From the Middle East", Victoria & Albert Museum, London; "Bodies of Silence", Royal College of Arts, London; "In which language shall I tell my story", The Stedelijk Museum, Amsterdam; "Desire, Sex & Lust: Sexuality in Contemporary Art", Bergen Kunst Museum, Norway. Major institutions and museums, including The British Museum, London, Victoria & Albert Museum, London, Istanbul Modern Museum and ARTER, Istanbul, have acquired her work.

Şükran Moral lives in İstanbul, Turkey and Rome, Italy.

VALIE EXPORT

VALIE EXPORT has been an influential figure on the international art scene for over three decades. Her performance-led practice extends to film, video, photography and text. Taking the Viennese Actionist project further to include a complex, feminist critique, her works are a compelling combination of the visceral and the conceptual.

VALIE EXPORT was born in Linz, Austria in 1940. In 1967, she changed her name to VALIE EXPORT (written in uppercase letters, like an artistic logo, shedding her father's and husband's names and appropriating her new name from a popular brand of cigarettes). VALIE EXPORT has produced a number of works that challenge male authority and the establishment. She has had a number of major solo museum exhibitions, at MAMCO - Musée d'Art Moderne et Contemporain, Geneva; Camden Arts Centre, London; Lentos Kunstmuseum, Linz; Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, Madrid; Centre Pompidou, Paris; National Centre for Contemporary Art, Ekaterina Cultural Foundation, Moscow; Museum of Modern Art Ludwig, Vienna; Whitechapel Gallery, London; the Generali Foundation, Vienna; and many others. Her work has been included twice in documenta in Kassel and is in the permanent collections of Tate Modern, London, Centre Pompidou, Paris, the Museum of Contemporary Art, Los Angeles, CA and the Museum of Modern Art (MoMA), New York, NY.

VALIE EXPORT lives in Vienna, Austria and Cologne, Germany.